

ванието си като слѣдваха един теглена отъ по-напрѣдъ брѣзда. Вжтрѣшната търговія на Африка ставаше также съ иститы срѣдъства, и, както въ Азія, да ся благодари на безцѣната спомощь на камилата. Остане ли за морската търговія, тя не излазяше вънъ отъ вира на срѣдиземно море. Тжъ корабостроеніето остана на първоначалното състояніе много години, и не неправи нѣкакъ успѣхъ освѣнъ по врѣмѧто кога свѣтъ-яще финиціанска търговія. Плоскыти, малкыти кораби, чо не сбираха много, имаха само по единъ боръ съ малакъ четъ тѣсни платна, бѣха натрупани съ полици за грѣбаре; като нѣмаха да сѫ упѣтвять съ друго освѣнъ съ звѣзды, тїи не можаха да вѣспрѣматъ дѣлти пѣтуванія и ся отпущаха да плавать само край брѣговети. Дажеъ не трѣбва да ся чюдимъ, ако ветхыти не сѫ направили географически открытия; тїи ся наеха исключително да отѣдатъ отвѣждъ проливъ Гыбралтаръ и къмъ брѣговети на Индустанъ. Освѣнъ това, търговията употребляваше най-простъ начинъ и ся опрѣдѣляваше токо речи на мѣната; кога има малко пары или нѣма никакъ, нѣма и вѣра; слѣдователно, нѣма и печялба. Чловѣкъ трѣба да разумѣва, спорядъ това, че народити, които сѫ отъ пръвъ рядъ у ветхий свѣтъ, не сѫ станали богати и силни, нѣ само като уплѣниха другыти народы.

Срѣдниятъ вѣкъ. Періодъ-тъ, чо ся продължава отъ паданіето на Западна имперія до открытието на Америка, отъ свѣршеваніето на пятій вѣкъ до свѣршака на пятнадесетый, раздѣляся на двѣ епохи съвсѣмъ отдѣлны: по врѣмѧто на първый, сирѣчъ до осмыи вѣкъ, вижда ся, че свѣтъ-тъ е бывъ пакъ затѣналъ въ варварство. Непознати народи, чюди на гледъ и на имя, виждатся да сѫ пріели порожданіе, за да затрѣятъ всяко образованіе. Врядомъ тїи съсипватъ, и не оставятъ исправено ничто отъ зданіето, на което работата бяше възвигната първыти сгради: нивята сѫ запустѣли, градищаата сѫ съсипаны, богатствата сѫ унищожени; търговията изчезна съ земледѣліето и ражкодѣлната майсторія; опустеніето ся распостира по цѣла вселена. Обаче, двесты години не щѣть още ся изминатъ прѣди да ся не прѣправятъ малко нѣчто злополучіята отъ нападеніята; и пять-тѣхъ другы вѣкове, чо щѣть послѣдватъ, щѣть прѣставатъ таблички отъ една плодоносна дѣйствителностъ.

Кой ли искара това бѣже прѣобразованіе? Посѣганіето на слободата. Срѣдниятъ вѣкъ прѣмина много врѣмѧ за лѣточисленіе на притѣсеніе и незнаніе. Съвѣршена правда ся даде на това послѣдне укриваваніе; обаче, кога остане за първото, прѣдсѫдніето не е изгубило ничто отъ всеобщность-та си. Между това цѣль свѣтъ е съгласенъ, днесъ, да припознае благополучното влияніе, направено върху състояніето населскыти отряди отъ християнството; и, да ся благодари на наскороши трудове, всякой знае, че градското наряжданіе чо прѣживѣ разореніето на вет-